

اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵، بهار ۱۳۹۸

آسیب‌شناسی تفاهم‌نامه ترجیحی جمهوری اسلامی ایران و ازبکستان با نگاهی به ظرفیت بخش کشاورزی

مریم ریاضی^۱، مهدی کاظم‌نژاد^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۷/۱۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۱۲/۸

چکیده

بررسی روند توسعه قراردادهای دوجانبه نشان می‌دهد که در چند دهه اخیر، کشورها به انعقاد قراردادهای دوجانبه و منطقه‌گرایی نوین توجه فرایندهای کرده‌اند. ایران نیز همانند کشورهای جهان با این جریان همسو شده و توافقات و موافقت‌نامه‌هایی را برای گسترش روابط تجاری با همسایگان خود منعقد کرده است. در این پژوهش، با استفاده از مدل اسمارت، به بررسی ابعاد گوناگون توافقنامه ترجیحی با کشور ازبکستان، که در سال ۱۳۸۲ به امضای طرفین رسید، پرداخته شد. اطلاعات مورد بررسی در این پژوهش آمار واردات و صادرات دو کشور از سال ۱۳۸۲-۱۳۹۵ است. نتایج نشان داد که در مدت ۵ سال

riazi.mary@gmail.com

۱. دانشجوی دکتری اقتصاد کشاورزی (نویسنده مسئول)

۲. استادیار و عضو هیئت علمی مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی، اقتصاد کشاورزی و توسعه روستایی
kazemnejad@gmail.com

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

اول توافقنامه، تراز مبادلات تجاری دوکشور به نفع کشور ازبکستان بوده و این توافقنامه نتوانسته برای کشور ایران تجارت به همراه داشته باشد که از دلایل آن می‌توان به انتخاب نامناسب کالاهای برای دریافت تخفیفات تعریفهای اشاره کرد. بنابراین می‌توان گفت که میزان تخفیف‌های اعمال شده دقت کارشناسی لازم نداشته و نتوانسته است کمکی به تجارت ایران بکند. از این رو، پیشنهاد می‌شود علاوه بر تغییر فهرست پیشنهادی کالاهای ایرانی، میزان تخفیفات تعرفه ای به نحوی طراحی گردد که به بهبود روابط تجاری هر دو کشور کمک شود. با توجه به نتایج این مطالعه، می‌توان از ظرفیت‌های صادراتی بخش کشاورزی ایران همانند مرغ، گندم، شکر و مشتقات آن و فراورده‌های غذایی در اصلاح فهرست کالاهای منتخب موافقنامه مذکور استفاده کرد.

طبقه‌بندی F13,F1:JEL

کلیدواژه‌ها: تخفیفات تعرفه ای، تراز تجاری، ایجاد تجارت، انحراف تجارت

مقدمه ۴

یکی از ابزارهای مهم گسترش روابط تجاری در دنیا برای ایجاد رقابت در تجارت خارجی میان کشورها، استفاده از موافقنامه‌های دوجانبه ترجیحی فی‌مایین است. رقابت‌پذیر کردن تولیدات داخلی، تنوع بازارهای خارجی و همسویی قوانین تجاری با اصول سازمان تجارت جهانی به منظور کوتاه کردن فرایند الحق از جمله عواملی است که در انعقاد این نوع موافقنامه‌ها مورد توجه ایران بوده و به عنوان یک الزام توسعه‌ای به آنها تأکید شده است. قراردادهای تجاری ممکن است دوجانبه (میان دو کشور) یا چندجانبه (میان چند کشور) منعقد و اجرایی شود. در پیمان‌های تجاری دوجانبه هدف، اولویت دادن به برخی کشورها در توسعه روابط تجاری، تسهیل تجارت و سرمایه‌گذاری میان دو کشور است که

آسیب‌شناسی تفاهمنامه تعرفه ترجیحی

عمدتاً از طریق کاهش یا حذف تعرفه‌ها، سهمیه‌بندی واردات، محدودیت صادرات و دیگر موانع تجاری انجام می‌شود. در دهه‌های اخیر، تمايل به قراردادهای تجاری دوجانبه نسبت به پیمان‌های تجاری چندجانبه و منطقه‌گرایی‌ها و حتی نسبت به پیوستن به سازمان تجارت جهانی (WTO) رو به افزایش بوده است. بررسی روند توسعه قراردادهای دوجانبه مبین آن است که در چند دهه اخیر، کشورها نسبت به انعقاد قراردادهای دوجانبه و منطقه‌گرایی نوین توجه فرایندهای را اعمال کرده‌اند. براساس گزارش‌ها از دهه ۱۹۵۰ به بعد، تعداد موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی فعال با اطلاع (WTO) کم و بیش مستمر افزایش یافته به‌طوری که در دهه ۱۹۶۰ به حدود ۹ موافقت‌نامه و در سال ۱۹۹۰ به تدریج به حدود ۷۰ موافقت‌نامه رسیده است. پس از آن، آهنگ انعقاد پیمان‌های تجاری دوجانبه به شدت افزایش یافت و تا سال ۲۰۱۰ چهار برابر و به حدود ۳۰۰ موافقت‌نامه فعال رسید. تعداد پیمان‌های تجاری دوجانبه در آسیا - پاسیفیک هم از ۵۷ مورد در سال ۲۰۰۲ به ۱۷۶ مورد در اکتبر ۲۰۰۶ افزایش یافته و سه برابر شده است (بین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۱۹۹۳ موافقت‌نامه‌های منطقه‌ای با نرخ ۶۶ درصد رشد یافته درحالی که تجارت جهانی با رشد ۳۴ درصدی مواجه بوده است). براساس بررسی‌های به عمل آمده، تا زوئن ۲۰۰۵ تنها کشور مغولستان عضو هیچ موافقت‌نامه تجارت منطقه‌ای نبوده و تمامی اعضای سازمان تجارت جهانی، حداقل عضو یک موافقت‌نامه تجارت ترجیحی و برخی کشورها حتی در ۳۰ موافقت‌نامه تجارت دوجانبه عضو بوده‌اند. علاوه بر افزایش تعداد موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی دوجانبه میان کشورها، تغییر ساختار اقتصادی کشورها در سال‌های اخیر باعث شده موافقت‌نامه‌های دوجانبه در تجارت خدمات روند رو به رشدی نسبت به تولیدات صنعتی و کشاورزی داشته باشند(۸).

در سند چشم‌انداز توسعه ایران، که بر تعامل سازنده و مؤثر با نظام بین‌المللی تأکید کرده است، توسعه فقط یک امر ملی نیست و هیچ کشوری نمی‌تواند توسعه را به چارچوب مرزهای داخلی خود محدود کند و باید با کشورهای جهان در ارتباط تجاری باشد. کشورهایی

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

که در اولویت این ارتباطات تجاری قرار می‌گیرند کشورهایی هستند که از لحاظ جغرافیایی، فرهنگی و اجتماعی مشترکات بیشتری با یکدیگر دارند.

ایران نیز همانند کشورهای جهان با این جریان همسو شده و توافقات و موافقت‌نامه‌هایی را برای گسترش روابط تجاری خود با همسایگان خود منعقد کرده است. در حال حاضر ایران با ۹ کشور ترکیه، ازبکستان، تونس، پاکستان، سوریه، کویا، بوسنی و هرزگوین و افغانستان موافقت‌نامه تعریفه ترجیحی منعقد کرده و در پیوست این تفاهم‌نامه‌ها اقلام کالایی با نرخ تعرفه‌های ترجیحی قید شده است که در مبادلات دو کشور واجد امتیاز تخفیفات گمرکی خواهد بود. همچنین کشور ایران در حال مذاکرات تخفیفات تعریفه ای با کمیسیون اقتصادی اوراسیا نیز می‌باشد(۱۲). هدف از عقد قراردادهای بین المللی، توسعه روابط تجاری و گسترش مبادلات تجاری کشورها و بهبود تراز تجاری آنها و جایگزینی شرکای تجاری‌شان خواهد بود. پس از انعقاد هر توافقنامه بررسی ابعاد آن حائز اهمیت است بدین گونه که آیا توافقنامه توانسته تمام اهداف در نظر گرفته شده را پوشش دهد یا تا چه حد توانسته در این زمینه مؤثر واقع شود. کلیه قراردادهای تجاری برای مدت زمان مشخص و معینی در نظر گرفته شده است و بررسی ابعاد آن می‌تواند به ادامه روند یا بهبودش کمک کند. مطالعات زیادی در داخل و خارج از کشور در این خصوص انجام شده است که به برخی از آنها اشاره می‌شود.

منطقی و همکاران(۶) آثار ایجاد یک موافقتنامه ترجیحی بین ایران و ترکیه را با استفاده از روش مدل تعادل جزئی و مفاهیم ایجاد و انحراف تجارت مورد بررسی قرار دادند و در آخر به این نتیجه رسیدند که هر چند ایجاد چنین موافقتنامه ای سبب افزایش کل حجم تجارت خواهد شد اما افزایش صادرات کمتر از واردات خواهد بود که دلیل آن هم بالا بودن سطح تعرفه‌های ایران نسبت به ترکیه است. همچنین ثابت(۱۱) آثار ایجاد و انحراف تجارت در نظام ترجیحات تجاری کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی (TPS/OIC) را با استفاده از مدل شیوه سازی اسماارت در دو سناریوی کاهش ۱۰ و ۲۰ درصدی تعرفه ای مورد بررسی

آسیب‌شناسی تفاهمنامه تعرفه ترجیحی

قرار داده و نشان داده است که در اثر کاهش سطوح تعرفه ای توسط کشورهای عضو، واردات ایران بیش از صادرات آن با مجموع کشورهای عضو موافقنامه افزایش خواهد یافت که این امر سبب افزایش کسری تراز تجارت ایران خواهد گردید. وی در مطالعه دیگری (۱۰) نیز به بررسی آثار انعقاد توافقنامه تجارت ترجیحی بین کشور پاکستان و ایران با استفاده روش مدل تعادل جزئی پرداخت و در نهایت به این نتیجه رسید که انعقاد موافقنامه مذکور سبب افزایش حجم تجارت محصولات کشاورزی ایران و همچنین کاهش درآمدهای تعرفه ای حاصل از واردات این محصولات شده است.

حسینی و عاقلی (۳) به بررسی آثار کمی اجرای موافقنامه تجارتی کشورهای اکوتا و ایران پرداختند. آنها با استفاده از مفاهیم ایجاد و انحراف تجارت به این نتیجه رسیدند که کاهش تعرفه های گمرکی موجب افزایش ۱/۲۷ میلیون دلار صادرات ایران به کشورهای عضو و مقصد تمام آنها کشور پاکستان بوده است. همچنین در دوره مورد بررسی واردات محصولات به ایران ۱۸/۹۹ میلیون دلار افزایش داشته است.

یوسفی و سبحانی (۱۴) اثر توافقات ترجیحی ایران و پنج شریک تجارتی (بوسنی، کوبا، قرقیزستان، پاکستان و تونس) را بر سهم بازار ایران در این کشورها بررسی کردند. نتایج نشان می دهد دو پیمان کوبا و بوسنی اثر معناداری بر سهم بازار ایران در این دو کشور نداشته اند؛ پیمان با قرقیزستان و تونس اثری منفی داشت. تنها پیمان با اثر مثبت، توافق ایران و پاکستان بوده که در سال های پیش از ۱۳۹۰ این اثر تشديد شده است.

بگواتی و پاناگاریا (۱) استدلال نموده اند که موافقنامه های ترتیبات ترجیحی فرصت هایی را برای صرفه جویی های ناشی از مقیاس و تخصصگرایی به وجود آورده و راهی را برای کشورهای در حال توسعه باز می کند تا بتوانند به محدودیت های مربوط به بازارهای کوچک فائق آیند. برای اولین بار در سال ۱۹۹۸ کارشناسان آنکناد (۵) جهت مطالعه و بررسی اثرات موافقنامه تجارت آزاد (FTA) بر جریان تجارتی دو طرفه بین آفریقای جنوبی و اتحادیه اروپا از مدل اسمارت استفاده نموده اند. در این مطالعه در سطح کلی اثرات آزادسازی بر

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

تراز پرداخت‌ها و درآمد دولت و در سطح بخشی تبعات موافقنامه مذکور بر صنایع خاص مورد نقد و بررسی قرار گرفته است. ماتیاس باس و همکاران^(۲) در مطالعه دیگری ایجاد موافقنامه تجارت آزاد بین مکزیک و اتحادیه اروپا را با استفاده از مدل‌های تعادل جزئی مورد بررسی قرار داده‌اند. ون سونتر و همکاران^(۳) ایجاد ناحیه تجارت آزاد بین افریقای جنوبی و هند را نیز با استفاده از مدل‌های تعادل جزئی مورد بررسی قرار داده‌اند.

مطالعات انجام شده بر روی موافقنامه‌های تجاری، اهمیت بررسی دقیق ابعاد آنها در روند تجاری کشورها را دوچندان کرده است. شایان ذکر است در کلیه مطالعات انجام شده تاکنون تنها به ارزیابی موافقنامه پرداخته شده و به چگونگی بهتر شدن آنها توجهی نشده است. یکی از کشورهایی که ایران با آن توافقنامه ترجیحی دارد کشور ازبکستان است. این توافقنامه در سال ۱۳۸۲ به امضای وزرای بازرگانی طرفین رسیده و اجرایی شده است. در این پژوهش به آسیب شناسی این توافقنامه پرداخته شده و با توجه به اینکه تا چه حد توانسته اهداف خود را پوشش دهد، برای بهبود روابط تجاری دو کشور در قالب توافقنامه‌های ترجیحی پیشنهادهای جدید ارائه داده است.

مبانی نظری و روش تحقیق

در ارزیابی موافقنامه‌های تجارت منطقه‌ای، سه حوزه خاص نظریه‌های اقتصادی، اقتصاد سیاسی و اقتصاد کاربردی مورد توجه است. نظریه‌های اقتصادی به دو بخش تحت عنوان اقتصاد کلان و اقتصاد خرد تقسیم می‌شوند که هر کدام بر موضوع خاصی متمرکزند. برخی از این موضوعات عبارت اند از: تعادل جزئی یا کلی، روش‌های تحلیلی پسنگر و یا پیشنگر، رفتارهای ایستا یا پویا، چارچوب زمانی کوتاه مدت یا بلندمدت. روش‌های تجزیه و تحلیل نیز یا به صورت کمی (اقتصاد‌سنجی، آمار و ریاضیات) و یا به صورت کیفی (مطالعات تطبیقی براساس تئوری‌ها یا منابع تاریخی است) مشاهده شده است.

آسیب‌شناسی تفاهمنامه تعرفه ترجیحی

به طور کلی، تحلیل های کمی اثر ایجاد مناطق تجارت آزاد بر جریانات بین دو کشور یا از طریق مدل های تعادل عمومی و یا در چارچوب مدل های تعادل جزئی انجام می شوند. یکی از مدل های تعادل جزئی ایستا "مدل اسمارت" می باشد. این مدل توسط دبیرخانه آنکتاد و با همکاری بانک جهان به عنوان ابزاری برای کمی یا مقداری سازی اثرات ناشی از تغییرات در شرایط دسترسی به بازار بر روی جریانات تجاری محسوب می شود که با استفاده از مفاهیم ایجاد و انحراف تجارت عمل می نماید.

شایان ذکر است که مدل اسمارت توسط برخی از کشورها در مذاکرات تجاری به کار رفته و دارای مزیت های مختلفی است؛ از جمله آنکه کاربرد عملی این روش شناسی آسان بوده و ساده سازی و ارزیابی متغیرهای مورد استفاده در مدل را امکان پذیر می سازد. همچنین نتایج مطالعه اثرات ایجاد مناطق تجارت آزاد بر جریانات تجاری بین دو کشور به تفصیل در سطوح کالایی به صورت تحلیل های کمی مرحله ای قابل ارائه می باشد. به همین علت امکان بررسی دقیق اثرات تغییر سیاست های تجارت فراهم می آید. داده ها و اطلاعات مورد نیاز مدل اسمارت در مقایسه با سایر شکل های ارزیابی کمتر است. در مقابل، مدل های تعادل عمومی علاوه بر اینکه مشکل دسترسی و قابل اعتماد بودن داده ها و انواع سری های زمانی را دارد، توانایی بیان جزئیات خطوط تعریف را نداشته و در پی توصیف اثرات تعریف های تبعیضی ترجیحی بر کل اقتصاد و به خصوص پیوندهای بین بخشی هستند. به علاوه، مذاکره کنندگان موافقنامه های تجارت ترجیحی بیشتر به تحلیل های جزئی در سطح کالایی نیاز دارند و تحلیل های جزئی روی کل دامنه متغیرها در مدل های تعادل عمومی، مقایسه را برای مذاکره کنندگان مشکل می سازد.

مدل اسمارت می تواند تصویر آشکاری از آنچه مذاکره کننده نیاز دارد، به خصوص در مورد بخش های خاصی از اقتصاد که در مذاکرات مفید تر می باشند، در اختیار مذاکره کننده قرار دهد. در این روش اثرات تغییر سطوح تعریف در الگوی تجارتی کشورهای عضو هر موافقنامه تجارتی در سطح کالایی مورد ارزیابی قرار می گیرد. در این مدل، برای برآورد آثار

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

موافقنامه سمت صادرات و واردات به طور جداگانه مورد بررسی قرار می‌گیرد و سپس با تلفیق نتایج به ارزیابی اثر خالص پرداخته می‌شود. از سمت واردات اثر کلی یک کاهش تعریفه‌ای بر واردات یک کشور از کشوری دیگر در مدل اسماارت به صورت ایجاد و انحراف تجارت محاسبه می‌شود.

علی‌رغم مزایای فوق، مدل اسماارت، ایستا و در چارچوب تعادل جزئی است که در حالت ثبات سایر شرایط عمل می‌کند. بنابراین تنها قادر به ارائه یک چشم انداز از اثرات کاهش تعریفه بوده و تعدیلات فرایند این تغییرات را در نظر نمی‌گیرد و از پیش بینی اثرات پویای بالقوه مثبت در تحلیل‌ها ناتوان می‌باشد.

این تحلیل به صادرات و واردات کشورها محدود بوده و برنامه ریزان را از تحولات سطح عمومی قیمت‌ها، سطوح بیکاری و دیگر متغیرهای کلان اقتصادی مطلع نمی‌سازد. همچنین با کاهش تعریفه‌ها اثرات مثبت درآمدی به دلیل بزرگ‌تر شدن مقیاس بازارها سبب افزایش نرخ رشد در کشورهای عضو می‌شود و در نتیجه، افزایش در تقاضای کل واردات را در بر خواهد داشت که این مسئله می‌تواند بخشی یا همگی اثرات انحراف تجارت را در کشورهای غیر عضو تعديل کند. همچنین امکان انحراف سرمایه‌گذاری نیز وجود دارد؛ زیرا سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی متأثر از حذف موانع سرمایه‌گذاری و آزادسازی تجارت است؛ برای مثال ممکن است واردات کالاهای واسطه‌ای بدون پرداخت عوارض انجام شود.

علاوه بر مسائل فوق در این مدل از سری زمانی استفاده نمی‌شود و اثر ایجاد تجارت به دست آمده یک تابع خطی از صادرات است و این متغیر تنها بستگی به سطوح کاهش تعریفه و کشش‌های استفاده شده دارد. بنابراین در سال‌هایی که کشور از جهش صادراتی برخوردار بوده یا اینکه محاسبه کشش تقاضای واردات برای هر یک از طرفین موافقنامه دارای خطأ بوده است، نتایج به طور جدی، تحت تأثیر قرار خواهد گرفت.

مدل اسماارت همچنین تنها برای تعریفه‌های دارای ارزش مقداری قبل محاسبه است و موانع غیر تعریفه‌ای را نمی‌تواند در نظر گیرد مگر آنکه بتوان آنها را به تعریفه‌های ارزشی تبدیل

آسیب‌شناسی تفاهمنامه تعرفة ترجیحی

نمود. به کارگیری فرض کشش نامحدود عرضه در طرف تقاضا، یکی دیگر از مشکلات مدل اسمارت است که قابل تأمل می‌باشد. علی‌رغم همه مشکلات فوق، مدل اسمارت به دلیل سادگی و کاربردی بودن در سطوح گسترده‌ای در مذاکرات بین‌المللی استفاده می‌شود. به منظور تبیین مفاهیم ایجاد و انحراف تجاری ذیلاً به تعریف و نحوه محاسبه اثرات آن پرداخته خواهد شد.

• اثر ایجاد تجارت (TC): به طور کلی ایجاد تجارت بدان معنی است که تشکیل منطقه آزاد تجاری باعث خلق تجاری می‌شود که قبل از آن وجود نداشته است. در نتیجه سبب عرضه کالاهای با کیفیت بالاتر می‌شود. ایجاد تجارت همواره افزایش رفاه ملی را به دنبال دارد. این رابطه، افزایش صادرات ایران در اثر کاهش قیمت نسبی کالاهای وارداتی را اندازه‌گیری می‌کند که این واردات جایگزین تولیدات داخلی کشور مورد تجارت (ازبکستان) می‌شود و نتیجه آن افزایش خالص درواردات از ایران به کشور عضو موافقنامه و کاهش خالص در تولیدات داخلی آن کشور است. در این حالت، کالاهای وارداتی از کشور عضو موافقنامه با هزینه‌های کمتر، جایگزین تولیدات داخلی با هزینه‌های نسبتاً بالاتر می‌شود. به عبارت دیگر در موافقت نامه مورد بررسی افزایش واردات ازبکستان از ایران، یا افزایش صادرات ایران به ازبکستان در نتیجه کاهش قیمت نسبی کالاهای وارداتی در مقابل کالای تولید داخلی آن کشور را نشان می‌دهد که نتیجه آن افزایش خالص واردات ازبکستان از ایران (افزایش صادرات ایران) می‌باشد و کاهش خالص واردات از کشورهای غیر عضو است.

برای اندازه‌گیری ایجاد تجارت، از یک تابع تقاضای واردات ساده استفاده شده که در آن واردات کالای i توسط کشور k از کشور j زانجام می‌شود:

$$M_{ijk} = f(Y_j, P_{ij}, P_{ik}) \quad (1)$$

تابع عرضه صادرات ساده شده کالای i از کشور K به صورت زیر خواهد بود:

$$X_{ijk} = f(p_{ijk}) \quad (2)$$

معادله تعادل در تجارت بین دو کشور K و زیر یک مدل تعادل جزئی استاندارد به صورت زیر تعریف می شود:

$$M_{ijk} = X_{ijk} \quad (3)$$

در شرایط تجارت آزاد، قیمت داخلی کالای وارداتی i از کشور k به کشور زیر با

تغییراتی که در نرخ تعرفه ارزشی کشور زیر می دهد به صورت زیر تعریف می شود:

$$P_{ijk} = P_{ijk}(1+t_{ijk}) \quad (4)$$

به منظور دستیابی به رابطه ایجاد تجارت، ابتدا مشتق کلی از رابطه قیمت (4) گرفته می شود و با جایگزینی سایر روابط در آن نهایتاً رابطه 5 به دست خواهد آمد که در آن امکان محاسبه اثر ایجاد تجارت به وجود می آید که معادل رشد صادرات کشور k در صادرات کالای i به کشور زیر است.

$$TC = M_{ijk} \eta_i^m \frac{dt_{ijk}}{((1+t_{ijk})(1-\eta_i^m/\gamma_t))} \quad (5)$$

رابطه فوق برای ایران به صورت زیر خواهد بود:

$$TC_{IRAN} = M_{IRAN} \eta_i^{IRAN} \frac{dt_{IRAN}}{(1+t_{IRAN})} \quad (6)$$

در مدل های تخمین میزان رفاه اقتصادی، اثرات در آمد تعرفه ای دولت، ایجاد و انحراف تجارت، کشش های تقاضای صادرات و واردات به عنوان پارامترهای کلیدی مدل یاد می شود؛ پژوهشگران زیادی در مطالعات خود به بررسی اغلب این کشش ها پرداخته اند و میزان آنها برآوردی نسبتاً پایین و حول و حوش یک بوده است.

تحقیقات انجام یافته در این زمینه طی سال های متعددی، منطقی بودن آنها را از لحاظ تئوریک تأیید می کند اما برآورد کشش قیمتی تقاضای واردات برای کشورهای در حال توسعه به تفکیک کالا، همواره با مشکلاتی روبرو است به طوری که علامت کشش برخی از

آسیب‌شناسی تفاهمنامه تعرفه ترجیحی

تخمین‌های کالایی در خلاف جهت بوده و برای مثال یانگر افزایش تقاضای واردات در اثر افزایش قیمت است. علاوه بر آن، در مورد برخی از کالاها نیز هیچ گونه تخمینی وجود ندارد. بدین ترتیب در این مطالعه نیز به منظور دستیابی به نتایج منطقی‌تر، از نتایج مطالعات گذشته استفاده شد که در آن کشش تقاضای واردات برای کشورهای در حال توسعه محاسبه گردید. همچنین به تبعیت از مطالعه مذکور، کشش جانشینی برای تمام کالاها ۱/۵ - فرض شد.

- اثر انحراف تجارت(TD)^۴: به طور کلی انحراف تجارت بدین معنی است که تجارت را از عرضه کننده کارآمد غیرعضو منطقه آزاد تجاری به سوی عرضه کننده با کارآمدی کمتر عضو منطقه آزاد تجاری منحرف می‌کند. انحراف تجارت در برخی از موارد، رفاه اقتصادی کشور را کاهش خواهد داد و در برخی موارد افزایش.

این اثر افزایش خالص واردات کشورهای عضو موافقنامه از ایران (صادرات ایران) را بر اثر کاهش در قیمت نسبی کالاهای وارداتی از ایران در مقابل واردات از کشورهای غیرعضو نشان می‌دهد که میان ایجاد ترکیب جغرافیایی متفاوتی از واردات است و به موجب آن، واردات کشورهای عضو موافقنامه از ایران، به ضرر واردات از سایر کشورها افزایش می‌یابد.

لازم به ذکر است که در این حالت کل واردات کشورهای عضو موافقنامه از اعضاء و غیر اعضاء بدون تغییر باقی می‌ماند ضمن اینکه چنین محاسبات باستی از بعد واردات نیز انجام شود تا بتوان اثر موافقنامه تجارت ترجیحی را بر واردات برآورد نمود.

انحراف واردات متأثر از کشش جانشینی واردات از یک کشور نسبت به سایر منابع می‌باشد. کشش جانشینی نشان می‌دهد که چگونه واردات از سایر کشورها به واردات از کشور عضو موافقنامه انتقال می‌یابد. تغییر قیمت نسبی واردات سایر کشورها نسبت به واردات از کشور عضو، که خود ناشی از تغییر تعرفه است، باعث انتقال منحنی تقاضای واردات می‌شود.

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

• اثرات کل رفاهی منطقه آزاد تجاری: روابط اشاره شده اثرات یک بازار خاص در یک کشور عضو منطقه آزاد تجاری را بررسی می کند در حالی که وقتی یک منطقه آزاد تجاری شکل گرفت، به جای یک بازار یا یک کالا، احتمالاً چند کشور و چند بازار را تحت تأثیر قرار می دهد که نیازمند در نظر گرفتن اثرات بین بازارها می باشد بنابراین تحلیل اثرات کل و تشکیل منطقه آزاد تجاری (FTA) میان کشورهاست.

برای این منظور می توان تصور نمود کشوری که وارد می شود ممکن است دارای بازارهای وارداتی باشد که در آنها خلق تجارت صورت گیرد و بازارهای دیگری نیز داشته باشد که در آنها انحراف تجارت رخ دهد و بنابراین می توان گفت افزایش رفاه را (FTA) که اگر خلق تجارت بیش از انحراف تجارت باشد، در این صورت خواهد داشت. در مقابل، اگر انحراف تجارت بیش از خلق تجارت باشد احتمال کاهش رفاه وجود دارد. این نکته قابل توجه است، به دلیل اینکه بیان می کند انجام تجارت آزاد توسط برخی از کشورها ممکن است سبب کاهش رفاه کشورهای مذکور گردد. به بیان دیگر، حرکت به سوی منطقه آزاد تجاری کارآمدتر ممکن است کارایی اقتصاد را افزایش ندهد(۴).

همان طور که اشاره شد، در مدل اسماارت، ایجاد تجارت، رابطه مستقیم با مقدار جاری واردات دارد؛ بنابراین برای آن دسته از خطوط تعریفه ای که قبل از اجرای موافقنامه تجاری رخ نداده باشد، مدل شبیه سازی اسماارت نشان می دهد که در بعد از اجرای موافقنامه نیز تجاری رخ نخواهد داد.

لازم به ذکر است چنانچه فقدان تجارت در مورد یک خط تعریفه ای کالایی خاص به دلیل عدم وجود مزیت نسبی باشد این تخمين کاملاً قابل قبول است. اما اگر نبود تجارت به دلیل بالا بودن تعرفه ها باشد، کاهش یا حذف تعرفه ها باعث افزایش شدید در تجارت خواهد شد که در این حالت، مدل اسماارت کل آثار ایجاد موافقنامه ترجیحی تجارت را کمتر از حد تخمين می زند که این مسئله از نقاط ضعف مدل مذکور محسوب می شود و لازم است در

آسیب‌شناسی تفاهم‌نامه تعرفه ترجیحی

تحلیل‌ها بدان توجه شود. اطلاعات تجاری مورد نیاز کشورهای ایران و ازبکستان برای دوره ۱۳۸۲-۱۳۹۴ از وبگاه گمرک جمهوری اسلامی ایران گرفته شد.

نتایج و بحث

۱. آسیب‌شناسی تفاهم‌نامه منعقد شده بین ایران و ازبکستان

خلاصه‌ای از تفاهم‌نامه صورت گرفته بین جمهوری اسلامی ایران و ازبکستان که در ۲۷ خرداد ۱۳۸۲ برابر با ۱۷ ژوئن ۲۰۰۳ به امضا رسیده است به شرح زیر می‌باشد (۱۲).

بررسی متن تفاهم‌نامه: اهداف این موافقت‌نامه ارتقای توسعه اقتصادی دو کشور و افزایش حجم مبادلات تجاری فی مابین از طریق رفع موانع تعرفه‌ای و غیر تعرفه‌ای بین دو کشور بوده که در ۱۳ ماده تنظیم شده است. تعرفه‌های ترجیحی مذکور در چارچوب رژیم های تجاری موجود دو کشور به شکل کاهش تدریجی عوارض واردات (عوارض واردات بازرگانی برای کالاهایی که به جمهوری اسلامی ایران وارد می‌گردد و همچنین عوارض واردات گمرکی برای کالاهایی که به جمهوری ازبکستان وارد می‌شود) در نظر گرفته شده بود. مدت زمان یادداشت تفاهم ۵ سال در نظر گرفته شده بود و مقرر گردید که این یادداشت تفاهم برای دوره‌های بعد به صورت خود به خود تمدید گردد مگر آنکه یکی از طرفین ۶ ماه قبل از پایان مدت اعتبار تمایل خود را نسبت به فسخ یادداشت کتاباً اعلام نماید. متن یادداشت به زبان‌های فارسی، ازبکی و انگلیسی در دو نسخه تهیه و تنظیم گردید که در صورت بروز اختلاف در مفاهیم موجود در آن به نسخه انگلیسی رجوع می‌شود.

بررسی لیست کالاهای مشمول تعرفه ترجیحی

جدول ۱ نشان دهنده تعرفه ترجیحی کشورهای ایران و ازبکستان است.

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

جدول ۱. کالاهای مشمول تخفیف تعرفه ای

ازبکستان	ایران	کشور دریافت کننده تعرفه ترجیحی
۲۷ ردیف ۶ رقمی و ۸ رقمی	۲۷ ردیف ۶ رقمی و ۸ رقمی	تعداد خطوط تعرفه ای
۵۰٪ در کلیه خطوط		میزان تخفیف

مأخذ: کتاب مقررات صادرات و واردات سال ۱۳۹۵

براساس نتایج، میزان تخفیفات تعرفه ای برای دو کشور و برای کلیه خطوط تعرفه ای ۵۰٪ در نظر گرفته شده است که این موضوع نیز یکی از عوامل بی ثمر ماندن موافقت نامه است، زیرا میزان تخفیفات تعرفه ای باید با توجه به نوع کالا و حجم تجارت و میزان تعرفه جاری در کشور مذکور مورد مذاکره قرار گیرد. همچنین، میزان تخفیفات باید به گونه ای باشد تا بتواند به بهبود روابط تجاری بین دو کشور کمک کند. افرون بر این، تمام کالاهای مورد توافق و موجود در لیست ۲۷ ردیف تخفیفات تعرفه ای دو کشور مورد مبادله قرار نگرفته است.

شایان ذکر است در فهرست کالاهای ایران جهت اخذ تعرفه ترجیحی تنها دو ردیف آن به کالاهای کشاورزی اختصاص دارد. از طرف دیگر، در فهرست کالاهای مشمول تخفیف تعرفه ای ازبکستان کالای کشاورزی مشاهده نمی شود (لیست کامل کالاهای پیوست کتاب مقررات صادرات و واردات سال ۱۳۸۳ و بعد از آن می باشد).

اثر ایجاد و انحراف تجارت کشور ازبکستان و ایران

اثر ایجاد و انحراف تجارت برای کشور ازبکستان در بازار ایران طی سال های ۸۲-۸۷ (۵ سال اول توافقنامه) توسط مدل اسماارت مورد بررسی قرار گرفت. سناریوی مدنظر در این محاسبات همان متن توافقنامه بین دو کشور است که در آن کاهش ۵۰ درصدی در میزان تعرفه ها برای آنها در نظر گرفته شده است. نتایج به دست آمده در جداول ۲ و ۳ به طور خلاصه ارائه شده است.

آسیب‌شناسی تفاهم‌نامه تعرفه ترجیحی

جدول ۱۰. اثر ایجاد تجارت کشور ازبکستان در بازار ایران

سال	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷
ایجاد تجارت(هزار دلار)	۲۷۸۹	۵۱۳۷	۴۵۵۸	۲۳۵۳	۴۹۸۶	۲۷۵۹

مأخذ: یافته های پژوهش با استفاده از مدل اسمارت

جدول ۱۱. تغییر و انحراف تجاری ایران در بازار ازبکستان

سال	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷
تغییر و انحراف تجاری(هزار دلار)	-۴۱	-۷۲	-۱۱۶	-۶۳	-۸۸	-۲۰

مأخذ: یافته های پژوهش با استفاده از مدل اسمارت

با توجه به اعداد محاسبه شده و روند تجارت طی سال های ۸۷-۸۲ می توان نتیجه گرفت که نه تنها خلق تجارت صورت نگرفته بلکه انحراف تجارت نیز در دوره مذکور مشهود می باشد. طبق تعاریف می توان مشاهده کرد که در بین سال های ۸۷-۸۲ تراز تجارت بین ایران و ازبکستان به نفع کشور ازبکستان بوده و در دوره اشاره شده همواره میزان صادرات کشور ایران کمتر از واردات آن بوده است.

بررسی روابط تجاري دو کشور در سال ۹۵ نشان می دهد که عمدہ کالاهای وارداتی از کشور ازبکستان مربوط به بخش صنعت می باشد. تعداد محدودی از کالاهای کشاورزی وارد شده شامل محصولاتی نظیر انواع لوبیا، دانه کنجد و پنبه و دانه گندم می باشند (جدول ۱۱). در همین سال عمدہ کالاهای صادراتی ایران به کشور ازبکستان شامل لبیات، سبزیجات و میوه ها می باشد (جدول ۱۲).

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

جدول ۴. ارزش و میزان واردات محصولات کشاورزی کشور ایران از ازبکستان (سال ۹۵)

ردیف	تعرفه	شرح تعریفه	وزن (تن)	ارزش (هزار دلار)	سهم ارزشی (درصد)
۱	۷۱۳۲۰۹۰	سبزیجات غلافدار خشک شده حتی پوست کنده	۸۳	۷۹	۱
۲	۷۱۳۳۱۰۰	لوبیا از گونه های (خشک، غلاف کنده)	۱۳۳۲	۱۲۹۷	۱۰
۳	۷۱۳۳۲۰۰	لوبیا قرمز کوچک	۵	۵	۰,۰۴
۴	۷۱۳۳۳۱۰	لوبیا چیتی	۳۰۱۹	۳۲۹۱	۲۵
۵	۷۱۳۳۳۹۰	لوبیا سفید	۴۳۱	۴۲۷	۳
۶	۷۱۳۳۵۰۰	لوبیا چشم بلبلی	۱۰۰	۸۴	۱
۷	۷۱۳۳۹۰۰	سبزیجات غلافدار خشک به استثنای انواع لوبیا	۳۰۶	۳۰۵	۲
۸	۱۲۰۷۴۰۰۰	دانه کنجد حتی خرد شده	۲۳	۲۸	۰,۲۱
۹	۱۴۰۴۲۰۰۰	لیتر پنبه	۱۱۷۱	۵۵۱	۴
۱۰	۱۰۰۱۱۹۹۰	سایر گندم ها به صورت دانه به جز گندم دامی	۳۰۳۴۲	۶۹۸۶	۵۴
جمع کل					
۱۰۰					
۱۳۰۵۳					
۳۶۸۱۱					

آسیب‌شناسی تفاهمنامه تعرفة ترجیحی

جدول ۵. ارزش و میزان صادرات محصولات کشاورزی کشور ایران به ازبکستان (سال ۹۵)

ردیف	تغوفه	شرح تغوفه	وزن (تن)	ارزش (هزار دلار)
۱	۴۰۲۲۱۳۰	شیر خشک صنعتی	۸۱	۳۲۴
۲	۴۰۲۲۹۰۰	شیر و خامه شیر به شکل جامد که میزان مواد چرب آن بیش از ۱/۵ درصد باشد	۶۰	۲۴۰
۳	۴۰۴۱۰۰۰	آب پنیر و آب پنیر تغییر یافته، حتی تغییل شده با حاوی ماده شیرین کننده	۴۰۴,۴	۴۲۸,۷۵
۴	۴۰۴۹۰۰۰	محصولات مشکل از اجزای طبیعی تشکیل دهنده شیر	۱۴۴	۱۵۲,۶۴
۵	۴۰۶۲۰۰۰	پنیر رنده شده یا به صورت پودر از هر نوع	۶۲	۶۵,۷۲
۶	۶۰۲۲۰۰۰	درخت، بوته، درختچه و درختچه‌های خودروی دارای میوه خوراکی	۰,۹۱	۰,۵۰
۷	۶۰۴۹۰۹۰	سایر بناهای زندگی (همچنین رسیده آنها)	۷۰۵۶	۲۲,۶۹
۸	۷۰۲۰۰۰۰	گوجه فرنگی تازه یا سرد کرده	۳۷,۱۰	۱۹,۰۷
۹	۷۰۴۹۰۰۰	کلم قرمز و سفید، کلم پیچ، کلم قمری ... و غیره تازه یا سرد کرده	۷۸,۶۰	۱۵,۷۲
۱۰	۷۰۵۱۱۰۰	کاهو کروی (سالادی) تازه یا سرد کرده	۱۷,۰۷	۶,۸۳
۱۱	۷۰۷۰۰۰۰	خیار و خیارترشی تازه یا سرد کرده	۶,۸۸	۲,۱۹
۱۲	۷۰۹۳۰۰۰	بادمجان تازه یا سرد کرده	۳,۶۸	۰,۹۲
۱۳	۷۰۹۶۰۰۰	فلفل فرنگی از نوع Pimenta capsicum یا سرد کرده	۹,۴۰	۵,۶۴
۱۴	۷۰۹۹۳۰۰	کدوهای حلوایی، کدو و کدوهای مسمایی	۰,۸۶	۰,۲۶
۱۵	۷۰۹۹۹۰۰	سایر سبزیجات تازه یا سرد کرده	۷۵	۲۲,۵۰
۱۶	۸۰۲۵۱۰۰	پسته ها با پوست تازه یا خشک	۶۸۲,۵۴	۵۹۹۳,۶۳
۱۷	۸۰۲۵۲۹۰	سایر پسته های غیر مذکور در جای دیگر تازه یا خشک کرده	۴۰,۰۳	۳۵۰,۲۲
۱۸	۸۰۴۱۰۲۰	خرما کبکاب تازه یا خشک کرده	۳	۲,۴۱
۱۹	۸۰۴۱۰۴۰	خرما مضافتی تازه یا خشک کرده	۵۶,۴۴	۷۶,۴۲

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

ردیف	توفه	شرح تعریف	وزن (تن)	ارزش (هزار دلار)
۲۰	۸۰۴۱۰۶۰	خرما زاهدی تازه یاخشک کرده	۱۲۴,۸۵	۱۰۶,۱۲
۲۱	۸۰۴۱۰۹۰	سایر خرماهای غیر مذکور در جای دیگر تازه یاخشک کرده	۳۶۸,۶۴	۳۵۰,۶۸
۲۲	۸۰۵۱۰۰۰	پرقال تازه یاخشک کرده	۴۱,۹۳	۱۵,۷۳
۲۳	۸۱۰۵۰۰۰	کیوی تازه	۱۵۹۱,۳۴	۹۰۴,۸۲
۲۴	۹۰۲۴۰۱۰	چای سیاه (تحمیر شده)	۲۲۳۶,۰۱	۳۳۸۳,۸۹
۲۵	۹۱۰۲۰۹۰	زعفران در پسته بنده پیش از ۳۰ گرم	۰,۰۰۱	۱,۵۶
۲۶	۱۱۰۸۱۱۰۰	نشاسته گنلم	۱۰	۵,۳۶
۲۷	۱۵۱۷۹۰۹۰	مخلوط یا فراوردهای خواراکی از چربی‌ها یا روغن‌های حیوانی و نباتی	۶۵,۲۴	۱۰۷,۲۲
۲۸	۱۹۰۵۳۱۰۰	ییسکویت‌هایی که به آنها مواد شیرین کننده افزوده‌اند	۲	۳,۲۰
۲۹	۱۹۰۵۹۰۹۰	سایر نان‌ها، غیره، فطیر، خمیر	۱,۸۰	۴,۱۴
۳۰	۲۰۰۷۹۹۹۰	مریب‌له، مارمالاد، پوره	۵,۶۹	۸,۵۳
۳۱	۲۱۰۲۱۰۰۰	مخمرهای فعال (زنده)	۱۳۹۰,۸۴	۲۰۹۳,۶۱
۳۲	۲۱۰۲۳۰۰۰	ییکیگ پودر	۶	۹,۴۰
۳۳	۲۱۰۶۹۰۶۰	سایر فراوردهای غذایی تلغیظ شده مواد پروتئینی بهبود دهنده	۳,۱۰	۷,۷۵
جمع کل				۱۳۷۳۲,۰۲
۷۶۱۸,۰۲				

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

نتایج مدل اسماارت نشان داد که نه تنها در روابط تجاری ایران و ازبکستان خلق تجارت صورت نگرفته بلکه انحراف تجارت نیز در طی سال‌های ۸۷-۸۲ مشهود است. مطابق نتایج، در بین سال‌های مذکور تراز تجارت بین ایران و ازبکستان به نفع کشور ازبکستان بوده و در دوره اشاره شده همواره میزان صادرات کشور ایران کمتر از واردات آن بوده است.

آسیب‌شناسی تفاهمنامه تعرفة ترجیحی

نتایج نشان داد که تمام کالاهای مورد توافق و موجود در لیست ۲۷ ردیف تحفیفات تعرفه ای دو کشور مبدلہ قرار نگرفته و این موضوع نشان از عدم بررسی دقیق و کارشناسی شده در انتخاب لیست مذکور می باشد(جداول ۳ و ۴). همچنین در کلیه موافقت‌نامه‌ها از یک سیستم کد استاندارد - به عنوان مثال کد تعرفه‌های ۶ رقمی یا ۸ رقمی- برای مذاکرات استفاده می‌شود. در این موافقت‌نامه بعضی از کدهای تعرفه ای ۶ رقمی و بعضی از خطوط ۸ رقمی در نظر گرفته شده است که خارج از عرف مذاکرات بین‌المللی می‌باشد. مطابق یافته‌های تحقیق، میزان تحفیفات تعرفه ای برای دو کشور و برای کلیه خطوط تعرفه ای ۵۰٪ در نظر گرفته شده که این موضوع یکی از عوامل بی‌ثمر ماندن این موافقت‌نامه است. میزان تحفیفات باید به گونه ای باشد تا بتواند به بهبود روابط تجاری بین دو کشور کمک کند نه اینکه به کالاهایی تعلق گیرد که صرفاً جنبه زیستی برای مذاکرات دارد و عملاً مورد مبدلہ قرار نمی‌گیرد.

با بررسی حجم تجارت قبل و بعد از امضای موافقت‌نامه بین دو کشور می‌توان نتیجه گرفت که دو کشور در کالاهایی که در چارچوب موافقت‌نامه بوده هیچ‌گونه جهش صادراتی نداشته‌اند و هرساله لیست کالاهای صادراتی و وارداتی‌شان تغییر کرده است که نشان دهنده عدم کارشناسی دقیق لیست‌های مذکور می‌باشد. یکی از جنبه‌های دیگر توافقات، تمدید بدون بررسی مجدد لیست‌های کالایی می‌باشد که این موضوع درباره این موافقت‌نامه نیز اجرا شده و لیست کالاهای مشکلات اشاره شده بدون تغییر به مدت ۵ سال دیگر تمدید شده است. از این رو پیشنهاد می‌گردد به منظور بهبود روابط تجاری بین دو کشور لیست‌های کالایی مورد بررسی مجدد قرار گیرد و از کالاهای دارای پتانسیل صادراتی دو کشور و مورد نیاز کشور دیگر در لیست‌ها استفاده شود. برای این منظور بررسی‌های دقیق و کارشناسی در خصوص روابط تجاری دو کشور صورت گرفته است که به شرح زیر می‌باشد. در نهایت با توجه به مفاهیم ایجاد و انحراف تجارت، که در مدل اسمارت به آنها اشاره شد، فهرستی از کالاهای مناسب برای تحفیف تعرفه ای دو کشور ارائه می‌گردد.

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

بررسی روابط تجاری دو کشور در سال ۹۵ نشان می دهد میزان واردات ایران از کشور ازبکستان ۹۴ میلیون دلار بوده که بیشترین سهم از این واردات را بخش صنعت با ۸۱ میلیون دلار به خود اختصاص داده است (جدول ۶).

جدول ۶. میزان واردات ایران از کشور ازبکستان در سال ۱۳۹۵

گروه کالایی	وزن(تن)	ارزش (میلیارد ریال)	ارزش (هزار دلار)	سهم ارزشی(درصد)
کشاورزی	۳۶۸۱۱	۴۱۷	۱۳۰۵۳	۱۴
صنعت	۵۴۶۰۷	۲۵۷۱	۸۱۰۵۸	۸۶
کل	۹۱۴۱۸	۲۹۸۷	۹۴۱۱۲	۱۰۰

مأخذ: یافته های پژوهش

بنابراین عمدہ کالاهای وارداتی از کشور ازبکستان مربوط به بخش صنعت می باشد. تعداد محدودی از کالاهای کشاورزی وارد شده شامل محصولاتی نظیر انواع لوبیا، دانه کنجد و پنبه و دانه گندم می باشند (جدول ۴). در همین سال میزان صادرات کشور ایران به ازبکستان ۱۷۵ میلیون دلار بوده که ۱۶۱ میلیون دلار (در حدود ۹۲ درصد) آن به بخش صنعت و ۱۴ میلیون دلار آن به بخش کشاورزی اختصاص دارد (جدول ۷). عمدہ کالاهای صادراتی ایران به کشور ازبکستان شامل لبیات، سبزیجات و میوه ها می باشد (جدول ۵).

جدول ۷. میزان و ارزش صادرات کشور ایران به ازبکستان در سال ۹۵

گروه کالایی	وزن(تن)	ارزش (میلیارد ریال)	ارزش (هزار دلار)	سهم ارزشی(درصد)
کشاورزی	۷۶۱۸	۴۳۴	۱۴	۸
صنعت	۵۵۵۶۴	۵۰۵۳	۱۶۱	۹۲
کل	۶۳۱۸۲	۵۴۸۷	۱۷۵	۱۰۰

مأخذ: یافته های پژوهش

حجم بالای کالاهای صنعتی در رابطه بین دو کشور اهمیت این بخش و کم رنگ بودن بخش کشاورزی را نشان می دهد اما می توان به کمک بخش کشاورزی به روابط بین دو

آسیب‌شناسی تفاهم‌نامه تعرفه ترجیحی

کشور با توجه به پتانسیل های بالقوه کشاورزی کشور ایران و نیازهای وارداتی بخش کشاورزی کشور ازبکستان بهبود بخشد. بررسی آماری مبادلات جهانی کشور ازبکستان نشان می دهد که عمدۀ کالای کشاورزی وارداتی از دنیا به کشور ازبکستان کالاهایی هستند که ایران در تولید آنها دارای پتانسیل قابل توجه می باشد که در ادامه به برخی موارد اصلی آن در بازه زمانی سال های ۲۰۱۴-۲۰۱۶ اشاره می گردد.

کشور ازبکستان به طور متوسط طی سال های ۲۰۱۶-۲۰۱۴ سالیانه ۱۸۷ میلیون دلار گندم وارد کرده و ایران به طور متوسط ۱/۵ میلیون دلار به سایر کشورها صادر کرده است. این حجم از صادرات ایران می تواند ۰/۸ درصد از سهم بازار ازبکستان را به خود اختصاص دهد. با توجه به اینکه ایران در محصول گندم به خودکفایی رسیده و میزان تولید مازاد بر نیاز مصرف داخلی است، گندم یکی از کالاهای اولویت دار صادراتی برای کشور محسوب می شود. همچنین ایران به طور متوسط در سه سال اخیر ۱۸۵ میلیون دلار آرد گندم و چاودار وارد کرده است. که در مدت مشابه کشور ایران به طور متوسط سالیانه ۱ میلیون دلار آرد گندم و چاودار به سایر کشورها صادر کرده است بدین معنی که کشور می تواند سهمی معادل ۰/۵ درصد از بازار آرد کشور ازبکستان را به خود اختصاص دهد. با توجه به حجم بالای تولید گندم و برنامه های بلند مدت تولید آرد در صنایع غذایی و با عنایت به ظرفیت های ایجاد شده در این حوزه و با به کارگیری مکانیسم ورود موقت، این محصول به همراه مشتقات آن می تواند گزینه مناسبی برای افزایش سهم صادراتی ایران در بازار ازبکستان باشد.

یکی دیگر از کالاهایی که در داخل ایران از تولید بسیار مناسبی برخوردار است و علاوه بر تأمین نیاز داخل می تواند به عنوان کالای صادراتی مورد توجه قرار گیرد گوشت مرغ است. کشور ازبکستان سالیانه به طور متوسط ۱۳ میلیون دلار گوشت مرغ از سایر مقاصد جهانی وارد می کند. با توجه به اینکه ایران در صادرات گوشت مرغ نیز پتانسیل بالایی دارد و به طور متوسط سالیانه (طی دوره زمانی اشاره شده) تنها بالغ بر ۴ میلیون دلار گوشت مرغ به صورت قطعه بندی شده علاوه بر صادرات مرغ کامل به کشورهای جهان صادر می کند، این

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

حجم از صادرات می تواند معادل ۳۵ درصد سهم بازار ازبکستان را به خود اختصاص دهد. لذا با توجه به فسادپذیری گوشت مرغ و شرایط لجستیکی منطقه و همسایگی دو کشور می توان از این پتانسیل برای بهبود روابط تجاری بین دو کشور استفاده کرد.

شکر نیز یکی از کالاهای وارداتی کشور ازبکستان است که در سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶ به طور متوسط ۸ میلیون دلار از کشورهای دنیا وارد کرده است. در همین سالها ایران نیز ۱ میلیون دلار شکر به کشورهای دنیا صادر کرده است که در صورت تسهیل روابط تجاری بین دو کشور پتانسیل ایران می تواند ۴ درصد از بازار کشور ازبکستان را به خود اختصاص دهد. شایان ذکر است که محصول شکر از جمله محصولاتی است که کشور ایران با توجه به ظرفیت های موجود کارخانه های تصفیه شکر و با به کارگیری سیاست ورود موقت در راستای صادرات مجدد در حال توسعه آن می باشد از این رو کشور ازبکستان می تواند بازار آتی مناسبی برای ایران باشد.

درادامه می توان به فراورده های غذایی آماده و شکلات و محصولات کاکائویی نیز اشاره کرد که کشور ازبکستان در سال های اخیر به طور متوسط به ترتیب ۱۴ و ۱۰ میلیون دلار از سایر کشورها وارد کرده است. ایران نیز در تولید محصولات فوق در سال‌های اخیر پیشرفت چشمگیری داشته و توانسته است صادرات خود را به ترتیب به ۲۳ و ۲۶ میلیون دلار در سال برساند که این حجم از صادرات به طور کامل می تواند بازار کشور ازبکستان را پوشش دهد. هرچند در موافقنامه گذشته بین دو کشور محصولات غذایی وجود داشت اما هیچ کدام از خطوط تعرفه ای گروه های فوق را پوشش نمی داد و تنها به خطوط تعرفه ای بیسکوئیت و بیسکوئیت های کاکائویی اشاره شده است.

نهایتاً با تمام پتانسیل های صادراتی اشاره شده کشور ایران و با عنایت به وجود سایر پتانسیل ها، در نظر گرفتن کالاهایی که بتواند ضمن حل مشکل مازاد تولید داخلی، در راستای استراتژی توسعه صادرات محصولی، به بهبود تراز تجاری کشور کمک نموده و انگیزه

آسیب‌شناسی تفاهم‌نامه تعرفه‌ترجیحی

صادراتی برای تجار ایرانی فراهم کند باید در تعیین فهرست کالاهای مورد توافق مورد توجه قرار گیرند تا بتوان اهداف اولیه موافقت نامه های تجاری را پوشش داد.

نتایج بررسی های فوق حاکی از این است که شرط موفقیت در دستیابی به اهداف مورد نظر موافقتنامه های بین المللی شناخت کافی از پتانسیل های تولید و تجارت دو کشور و طراحی مدل مناسب جهت رسیدن کامل به منافع کشور در راستای سیاست های کلی نظام می باشد.

منابع

1. Bhagwati, J. and Panagariya, A. (1996). Preferential Trading Areas and Multilateralism: Strangers, Friends or Foes. *Journal of Columbia – Department of Economics*, 4.
2. Busse, M. Huth, M. and Koopmann, G. (2000). Preferential trade agreements: the case of EU-Mexico. HWWA Discussion Paper. Hamburgisches Welt-Wirtschafts-Archiv (HWWA). Hamburg Institute of International Economics.
3. Hosseini, M. and Lotfali, A. (2008). Estimating the effects of implementation of the ECO trade agreement on Iran's trade development. *Journal of Economic Research Quarterly*, 3(8). (Persian)
4. Laird, S. and Yeats, A. (1986). A note on the methodology, data and uses. The Unctad Trade Policy Simulation Model, Geneva.
5. Jachia, L. and Teljeur, E. (1998). Free trade between South Africa and The European Union Quantitative Analysis. TIPS Working Paper, No.11, (July 1998).

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و هفتم، شماره ۱۰۵

6. Manteghi, Kh., Zarrin Eghbali, H. and Tak Rousta, A. (2007). The study of the effects of establishing a preferential trade agreement between Iran and Turkey on trade flows and tariffs of Iran. *Journal of Economic Research*, 7(24): 157-185. (Persian)
7. Reports Published by Trademap (2017). Available at: <https://trademap.org/Index.aspx>. (Persian)
8. Reports Published by WTO (2017). Available at: https://www.wto.org/english/tratop_e/schedules_e/goods_schedules_table_e.htm. (Persian)
9. Reports Published by the Customs of the Islamic Republic of Iran (1395). Available at: http://merchant.irica.ir/daily/monthly_report. (Persian)
10. Saqib, H. and Sadeghi Yarandi, S. (2006). Study of the effects of the bilateral trade agreement between Iran and Pakistan: using smart model simulation. *Commercial Research Quarterly*, 38(10). (Persian)
11. Saqib, H. (2005). Trade creation and trade diversion in the member countries of the Organization of Islamic Conference Organization of Trade Preferences System (TPS / OIC). *Journal of Institute of Business Studies and Research*, Islamic Common Market Research Group. (Persian)
12. The Export and Import Regulations Act 2016, the Commerce Printing and Publishing Company, Tehran, I.R.Iran (Persian)
13. Van Seventer, D. E. and Thembi, M. (2001). A free trade area between South Africa and India: Which Commodities Matter. TIPS. Policy Review Workshop.
14. Yousefi, K. and Sobhani, F. (2016). Policy evaluation of the effect of preferential agreements on the market share of Iran in the countries of the agreement. *Journal of Planning and Budget*, 1(21). (Persian)